

mere ved Sagen, jeg omtalte den udførligt i Fjor. Jeg bringer den høje Regering min bedste Tak, fordi den har stillet Ændringsforslaget, og takker det ærede Finansudvalg, fordi det har sluttet sig dertil. Jeg haaber, at det høje Folketing og det høje Landsting vil give Forslaget sin Tilslutning, og at det derved skal lykkes os at rejse et Værn mod Saltvandsoversvømmelserne fra Limfjorden i Fremtiden; og det er dog derpaa, det i første Række kommer an. Vi kan maaske senere ligesom Lollænderne henvende os til Staten om Ejendomsretten; den har, som sagt, ikke nogen Værdi i Øjeblikket; om den vil faa det i Fremtiden, afhænger af Løsningen af dette Spørgsmaal. Der har til forskellige Tider paa forskellig Maade og af forskellige Mænd været arbejdet paa Gennemførelsen af dette Foretagende siden Stormfloden af 24. December 1874. Jeg haaber nu, det skal lykkes at faa Foretagendet gennemført.

Johan Knudsen: Det ærede Finansudvalg har indtil Finanslovforslagets tredje Behandling forbeholdt sig sin Stilling angaaende Ministerens Forslag om at udvide Kokkedal Billetsalgssted til en Holdeplads. Det er mit Haab, at denne Udvalgets Reservation ikke vil resultere i en Afvisning af Ministerens Forslag. Da Kokkedal Billetsalgssted i 1906 aabnedes for Trafikken, opfyldte man et længe næret Ønske fra Beboernes Side, et Ønske, for hvis Opfyldelse Beboerne havde bragt ikke smaa Ofre, baade ved gratis Afstaaelse af Grund og ved pekuniære Tilskud. Befolkningen er taknemmelig for denne Forbedring, men man hævdede og hævder fremdeles, at Billetsalgsstedet ved Kokkedal kun skulde være som et Gennemgangssted til en Holdeplads. Til en Holdeplads ved Kokkedal kræves et Statstilskud af 99,000 Kr. Jeg ser godt, at dette er mange Penge, men ikke desto mindre synes jeg, at det vilde være rimeligt at etablere en Holdeplads der, hvorved Godstrafikken kunde bringes i Virksomhed. Der er en stor Mælkeforsendelse fra den paagældende Egn til København, men denne Forsendelse besværes i høj Grad ved, at den nu maa foregaa enten fra Rungsted eller fra Nivaa. Derfor har man lige siden 1906 arbejdet paa at bibringe den højtærede Minister og Lovgivningsmagten den Anskuelse, at det vilde være rimeligt og retfærdigt at udvide Billetsalgsstedet ved Kokkedal til Holdeplads. Der har været indgivet talrige Andragender, det sidste, som kom ind i Fjor, har faaet Tilslutning fra Oplandets Beboere med en samlet Ko-

besætning af 900 Stkr. og desuden fra Sogneraadene i Birkerød, Bloustrød og Karlebo, de i Sagen interesserede Kommuner. Af Landets samtlige Billetsalgssteder giver Kokkedal den største Indtægt, en Indtægt, der er stærkt stigende, og som er større end 35 Stationers og Holdepladers. I Finansaaret 1906—07 blev der ved Kokkedal solgt Billetter for 4,341 Kr., i 1909—10 for 4,590 Kr. og 1910—11 for 8,930 Kr. Ærede Medlemmer ser altsaa, at Indtægten stiger stærkt for hvert Aar, og jeg tvivler ikke om, at denne Indtægtsforøgelse vil vedblive at finde Sted. Dette har man gjort opmærksom paa i Andragendet, og desuden har man gjort opmærksom paa, at Overkørselsforholdene, som de nu er, er farlige for Mennesker, medens de, hvis Ministerens Forslag føres igennem, vil blive absolut farefri, og tillige paa, at en Togkrydsning vil være af stor Betydning for den stærkt trafikerede Kystbane Nord for Rungsted. Dersom Billetsalgsstedet ved Kokkedal bliver udvidet til Holdeplads, vil Beboerne uden Vederlag afstaa de nødvendige Grunde dertil, ca. 34,000 Kvadratalen, ligesom man gør sikker Regning paa, at man vil kunne skaffe det nødvendige Beløb til Veje, dels ved Henvendelse til de interesserede Kommuner og til Frederiksborg Amtsråd, dels ved, at der appelleres til den private Offervillighed. Som sagt, det er mit indstændige Haab, at det maa lykkes den højtærede Trafikminister at gennemføre dette Forslag, som forekommer mig højest rimeligt og retfærdigt.

Jørgen Jensen: I Betænkningen findes omtalt et Samraad mellem Finansudvalget og Trafikministeren om Trafikforholdene i Østjylland. Man behøver ikke at have ret meget Kendskab til de Guds- og Varemængder, der nu transporteres med Statsbanerne, for at kunne forstaa, at Ordningen af Trafikforholdene er af de Ting, som ret ofte maa frembyde sig til Revision. Man behøver egentlig blot at se paa den Opstuvning af stærkt belastede Jernbanevogne, som finder Sted paa begge Sider af Lille Bælt, selv under en kortvarig vanskelig Isvinter for at forstaa, at de nuværende Forhold maa ændres. Med de forhaandenværende Befordringsmidler kan det ikke blive ved at gaa i Fremtiden. Man stilles da overfor det Spørgsmaal: Skal Samlingen af Trafikken opretholdes, eller skal den deles? Hvis Samlingen skal opretholdes, tror jeg, at Spørgsmaalet om en fast Bro over Lille Bælt maa rykke ret stærkt frem,